

Toespraak uitgesproken door Minister van Defensie E. van Middelkoop, bij gelegenheid van de binnenkomst Opleiding Luchtmobiele Brigade te Schaarbergen, dinsdag 13 januari 2008.

Generaal van Uhm, aangetreden militairen maar vooral: geachte aanwezige familieleden en vrienden,

Het kan u niet ontgaan zijn dat er schaatskoorts heerst in Nederland. Dat komt niet alleen door het EK dat dit weekend in Heereveen werd gereden maar vooral door de bestendige vorstperiode. Hierdoor konden we sinds lange tijd weer natuurtochten rijden, zij het –zoals u ziet- met wisselend succes. Voor u staat dan ook een lichamelijk geschonden doch geestelijk ongebroken minister.

Maar terwijl een groot deel van Nederland in de ban was van de prestaties op het ijs, was u in de ban van de ijselijke prestaties die de leerlingen en cursisten van de Luchtmobiele Brigade leverden. En daarvoor zijn wij vanochtend vroeg op pad gegaan. Want straks ontvangen de militairen die zojuist –gedragen door ons applaus- binnen marcheerden, de felbegeerde rode baret. Deze baretuitreiking markeert het einde van de pittige opleiding voor de militairen, maar deze baret betekent nog veel meer. Ik kom op dit laatste straks terug.

Militairen,

Uw luchtmobiele opleiding zit erop. Er werd hiervoor veel van u gevergd, maar natuurlijk niet alleen van u maar zeker ook van uw thuisfront. Want in de spaarzame periodes dat u vermoeid thuis kwam, had u wellicht niet zoveel aandacht voor hen maar vooral veel vuile was en uw sterke verhalen!

U had tijdens de opleiding veel steun aan uw buddy en medeleerlingen en -cursisten. U weet dat dit teamwork de sleutel tot succes vormt. U had de afgelopen periode ook de steun en het vertrouwen van uw andere team: uw thuisfront. Vergeet niet dat u in de toekomst beide teams nodig heeft, blijf in beiden investeren. En dan bedoel ik niet dat u straks op weg naar huis meteen een bos bloemen voor ze moet kopen, hoewel deze geste zeker gewaardeerd wordt!

Het is een eer als Minister u en uw thuisfront toe te spreken bij deze binnenkomst. De rode baret die u straks krijgt, is internationaal immers voorbehouden aan vermaarde parachutisten, luchtlanding en luchtmobiele eenheden. Deze unieke eenheden zijn getraind voor bijzondere taken en dan doel ik niet alleen op de wijze van inzet: lopend, rijdend, vliegend, of per parachute.

Al deze rode baret eenheden en de individuele dragers zijn snel en wereldwijd inzetbaar en voor een veelvoud een militaire taken inzetbaar. Dit alles stelt hoge eisen aan de dragers van de baret: fysieke en mentale eisen.

U moet beschikken over vakkennis, doorzettingsvermogen, incasseringsvermogen, durf en zelfvertrouwen, maar ook sociale vaardigheden en mensenkennis. Dat is nogal wat. In het geval u er twijfels over heeft of dit wel voor u geldt, kan ik u geruststellen. Het feit dat u hier staat, is het antwoord deze vraag.

In de opleiding leerde u dat teamgeest en samenwerking even belangrijk, misschien wel belangrijker, zijn dan uw individuele eigenschappen. U leerde dat u moet samenwerken. U deed dit de afgelopen periode en gaat dat ook in de toekomst doen. Wil je goed kunnen samenwerken, moet je samen leren, samen oefenen, samen

feesten en samen lachen. Maar je moet ook samen huilen, delen in teleurstellingen en verdriet en tegenslagen incasseren. Zo ook kortgeleden toen sergeant Mark Weijdt van uw brigade in Uruzgan sneuvelde.

Ik was met de kerstdagen samen met de Commandant der Landstrijdkrachten bij de troepen in Uruzgan, waaronder bij de eenheid van sergeant Weijdt. De mentale veerkracht en het incasseringsvermogen die de eenheid daar toonden en tonen, hebben diepe indruk op mij gemaakt. Ik heb bijzondere waardering voor de gedrevenheid en inzet van u, onze militairen.

Het motto van de luchtmobiele brigade verwoordt voor mij de essentie van de unieke trekken en kracht van de dragers van de rode baret: "Noch roekeloos noch vreesachtig".

De uitreiking van de rode baret is het symbolische einde van uw opleiding.

De uitreiking is tevens het begin van de echte inzet als rode baret, van veel oefeningen en veel verdere opleidingen.

Ja, ik zie hier wat vragende blikken, ik wil natuurlijk wel dat u uw professionaliteit en kunde op peil houdt en verbeterd, dus we blijven in u investeren.

Ik grijp deze kans aan om u alvast te feliciteren met uw verdiende rode baret en wil u in uw verdere loopbaan veel succes, krijgsmanskunde en krijgsmansgeluk toewensen.

De aanwezigheid van de dierbaren en naasten bij deze intocht en straks bij de baret uitreiking is een blijk van hun trots op en vertrouwen in u.

Ik sta hier als minister met soortgelijke gevoelens. Ik ben trots op wat onze militairen presteren hier in Nederland en in den vreemde. Ik ben trots op u!